

Voir Note explicative
See Explanatory Note
Se klageveiledningen (NOR)

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
DEN EUROPEISKE MENNESKERETTIGHETSDOMSTOL

Conseil de l'Europe – Council of Europe - Europarådet
Strasbourg, France - Frankrike

REQUÊTE
APPLICATION
KLAGESKJEMA

présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

*jfr. artikkel 34 i Menneskerettighetskonvensjonen og
reglene 45 og 47 i Domstolens regelverk*

IMPORTANT: La présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.
This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations.

VIKTIG: Dette klageskjemaet er et juridisk dokument og kan få betydning for Deres rettigheter og forpliktelser.

I. LES PARTIES
THE PARTIES
PARTENE I SAKEN

A. LE REQUÉRANT / LA REQUÉRANTE
THE APPLICANT
KLAGEREN

(Renseignements à fournir concernant le / la requérant(e) et son / sa représentant(e) éventuel(le))
(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)
(Fyll ut de følgende detaljer angående klageren og eventuell representant)

1. Nom de famille ... Trondrud..... **2. Prénom (s) ... Arne ... (M)**.....
Surname / Etternavn *First name (s) / Fornavn*

Sexe: masculin / féminin *Sex: male / female* *Kjønn: mann / kvinne*

3. Nationalité ... Norsk..... **4. Profession ... Maskineier/Bonde**.....
Nationality / Nasjonalitet *Occupation / Yrke*

5. Date et lieu de naissance... 07.06.1954 (Oslo).....
Date and place of birth / Fødselsdato og fødselssted

6. Domicile ... N-3630 Rødberg, Norway.....
Permanent address / Fast bopel

7. Tel. N° / Tlf. ....+47 32 74 41 24.....

8. Adresse actuelle (si différente de 6.) .
Present address (if different from 6.) / Nåværende adresse (hvis forskjellig fra 6.)

9. Nom et prénom du / de la représentant(e)* ..... Herman J Berge.....
Name of representative* / Representantens navn*

10. Profession du / de la représentant(e) ..... Jurist – Legal Counselor .....
Occupation of representative / Representantens yrke

11. Adresse du / de la représentant(e) ... Baranyi & Berge International Consulting ltd, Private Mail Bag # 50, Nuku'alofa, Kingdom of Tonga, South Pacific....**ADDITIONAL ADDRESS : 665, rue de Neudorf, L-2220 Luxembourg, Luxembourg**.....
Address of representative / Representantens adresse

12. Tel. N° / Tlf. ....+676 86 24 134.....**Fax N° / Telefaks..... +64 93 55 03 01**.....

B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE
THE HIGH CONTRACTING PARTY
DEN HØYE KONTRAHERENDE PART

(Indiquer ci-après le nom de l'Etat / des Etats contre le(s) quel(s) la requête est dirigée)
(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)
(Angi den eller de stater klagen er rettet mot)

13..... Norway.....

* Si le / la requérant(e) est représenté(e), joindre une procuration signée par le / la requérant(e) en faveur du / de la représentant(e).
A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed. Hvis klageren er representert, skal det vedlegges en fullmakt til representanten, signert av klageren.

II. EXPOSÉ DES FAITS STATEMENT OF THE FACTS REDEGJØRELSE FOR FAKTA I SAKEN

(Voir chapitre II de la note explicative)
(See Part II of the Explanatory Note)
(Se punkt II i klageveiledningen)

14. FAKTUM

14.1 Innledning

Saken er todelt.

Den første klagen gjelder Høyesteretts saksbehandling hvor Høyesterett har akseptert at statstjenestemenn med politimyndighet (*utøvende myndighet*) også kan la seg velge som dommere og praktisere *dømmende myndighet*, på samme hånd. Høyesteretts avgjørelse har som konsekvens at en autorisert politimann også – og samtidig – kan autoriseres som dommer og sitte og dømme. Denne norske ordning er ukjent i andre etablerte og anerkjente rettssystemer.

Den andre klagen dreier seg om borgernes manglende tilgang til et effektivt rettsmiddel, tilgang til domstol (access to court), dette mht prøving av krav/rettigheter som har oppstått som følge av saksbehandlingsfeil ved forliksrådene.

Den faktiske gjennomgangen gjelder for begge klagenes.

14.2 Sakens forhistorie

2. oktober 2009 leverte advokatfirmaet Haavind inn en forliksklage mot Arne Trondrud (Klager) til Nore og Uvdal forliksråd. Forliksklagen dreier seg i korthet om et påstått pengekrav mot Klager. Forliksklagen ble imøtegått i Klagers svar til Nore og Uvdal forliksråd av 27. oktober 2009. I brev av 9. desember 2009 til forliksrådet reiste Klager en rekke innsigelser mot saksbehandlingen, deriblant habilitetsinnsigelse mot forliksrådet og dets leder, Ole Erik Aasen. Innsigelsen mot Aasen var bl.a. bygget på det faktum at han hadde fungert som dommer i perioden 2000 til 2008, *uten* å ha avgitt dommerforsikring.

En dommer som ikke har avgitt dommerforsikring er ikke autorisert og kan følgelig ikke utøve embets-/dommerhandlinger. Dersom dommeren – uten autorisasjon – like fullt har tatt sete som dommer, vil han ha handlet mot bedre viten og følgelig har han ingen krav på allmennhetens tillit. "Dommeren" er alene av denne grunn innhabil i alle saker han administrerer, med den konsekvens at alle avgjørelser han/hun har medvirket i er å regne som nulliteter.

Forliksrådet besvarte ingen av henvendelsene til Klager, og avgjorde saken med en fraværdsdom av 15. desember 2009, dette til tross for at motpartens "fullmektig" ikke var utstyrt med fullmakt, med den følge at motparten ikke var representert under hovedforhandlingen.

BILAG NR 1 : Fraværdsdom av 15. desember 2009.

Det fremgår av dommen at Lars Inge Enerstvedt har deltatt i avsigelsen av dommen. Det er ingen uenighet omkring det faktum at Enerstvedt – i tillegg til å være dommer - er ansatt som oppsynsmann i Statens naturoppsyn, og at han i den forbindelse er utstyrt med *begrenset politimyndighet*. Det skulle derfor ikke være behov for å dokumentere dette forholdet.

Ved stevning av 19. januar 2010 ble forliksrådets behandling klaget inn for tingretten.

BILAG NR 2 : Stevning av 19. januar 2010.

I hovedsak, mht anken, klaget Klager over; 1) at innkalling til rettsmøtet ikke var signert; 2) mangler ved beskrivelsen av kravet; 3) feil ved saksbehandlingen i forliksrådet; 4) at forliksrådet hemmeligholdt og underslo Klagers prosesskrift; 5) at forliksrådet hemmeligholdt og underslo motpartens prosesskrift som klager følgelig ikke fikk tilgang til før dom hadde falt; 6) at dommen mangler begrunnelse; 7) at forliksrådets formann underslo habilitetsinnsigelsen ved å erklære – mot bedre viten – at det ikke var innkommet innsigelser mot dommernes/forliksrådets habilitet; 8) samt at motpartens prosessfullmektig ikke var utstyrt med fullmakt. Det ble på denne bakgrunn lagt ned påstand om at saksbehandlingen var i strid med EMK art. 6 og at forliksrådets dom måtte oppheves.

Som følge av inhabilitet i tingretten tok det noe tid før saken ble overført for videre behandling ved habil tingrett, Drammen tingrett. Drammen tingrett nektet å behandle saken (som en anke over forliksrådets saksbehandling), og nektet derfor å foreta en rettslig prøving, jf EMK art. 13, av den uholdbare, ulovlige og konvensjonsstridige saksbehandlingen som Klager hadde blitt utsatt for. Stevningen ble på dette grunnlag – at den var formet som en anke og at Klager nektet å etterkomme rettens anmodning om endring av påstandene – avvist i tingrettens kjennelse av 21. april 2010. Jeg nevner her at det er domstolenes manglende prøving av min anke (stevning) av 19. januar 2010 som er gjenstand for **Klage II** til EMD Strasbourg. Stevningen står fremdeles uprøvet.

BILAG NR 3 : Drammen tingretts kjennelse av 21. april 2010.

Kjennelsen ble angrepet i Klagers anke til Borgarting lagmannsrett av 28. mai 2010. Idet den etterfølgende behandlingen i domstolene ikke er relevant for herværende klager, er dokumentene heller ikke lagt ved her.

I sin kjerne gjaldt anken Drammen tingretts forståelse av hvilke rettsmidler som kan benyttes mot konkrete saksbehandlingsfeil ved forliksrådenes behandling. Mer konkret klaget Trondrud over at Drammen tingrett i sin saksbehandling hadde forholdt seg helt likegyldig til *hvem* som hadde avgitt forliksrådets fraværdom. Det ble videre klaget over at tingretten hindret prøving av innsigelser mot forliksrådets saksbehandling, samt at tingretten hindret prøving av rettskrav som hadde oppstått som følge av selve saksbehandlingen. Drammen tingrett var altså av den mening at hvem som helst kan sitte og dømme i forliksrådet, dette da de alminnelige domstoler likevel ikke har mandat til å vurdere forliksrådenes saksbehandling.

Det ble i anken dokumentert at forliksrådets formann hadde underslått saksøkers prosesskrift samt at formannen hadde løyet om at det ikke var kommet inn habilitetsinnsigelse. Disse straffbare forhold fikk ingen konsekvens.

Det eneste rettsmiddelet som i følge Drammen tingrett er tilgjengelig etter at dom har falt i et av landets forliksråd, er en stevning mot motparten, med de følger at 1) saksøkte nå plutselig må stå som *saksøker*, og 2) det som måtte ha passert i forliksrådet for alltid vil bli stående uprøvd. Som følge av denne norske særordning, som faktisk har hjemmel i tvisteloven § 6-14, har borgerne intet rettsmiddel tilgjengelig mot forliksrådets saksbehandling. Med andre ord finnes det i Norge ingen mulighet til å klage over saksbehandling som har vært i strid med lov, eksempelvis hvor en eller flere av dommerne i forliksrådet også er ansatt som tjenestemenn i politiet.

På dette punkt – altså hva de alminnelige domstoler har mandat til å prøve mht saksbehandlingen i forliksrådet – er den norske tvisteloven i strid med EMK art. 6, hvilket jeg kommer tilbake til under avsnitt 15.2 nedenfor.

I anken ble det som indikert ovenfor også klaget over at saksøker, advokatfirmaet Haavind, ikke hadde møtt til hovedforhandling i forliksrådet (dette idet Haavinds fullmektig ikke møtte med fullmakt). Forliksrådet hadde av denne grunn ikke kompetanse til å avsi fraværdommen, jf tvl § 16-9, første ledd. I anken nedla Klager påstand om opphevelse av tingrettens kjennelse så vel som av forliksrådets fraværdom.

I kjennelse av 10. september 2010 forkastet Borgarting lagmannsrett anken av 28. mai 2010, hvor lagmannsretten sluttet seg til tingrettens resultat og begrunnelse.

Kjennelsen – som er avsagt av en dommer som ikke har avgitt dommerforsikring, jf dl § 60 og det som er sagt ovenfor, og som derved automatisk skal føre til ugyldighet – ble klaget inn til Høyesterett ved anke av 18. oktober 2010 hvor det igjen ble fremhevet at advokatfirmaet Haavind ikke hadde møtt under hovedforhandlingen i forliksrådet, samt at domstolslederen i forliksrådet hadde underslått prosesskrift og endatil hadde underslått og løyet om habilitetsinnsigelsens eksistens.

Sent under ankebehandlingen for lagmannsretten ble det avdekket at en av dommerne som hadde tatt sete som dommer i forliksrådsbehandlingen, Lars Inge Enerstvedt, innehadde stilling med begrenset politimyndighet, hvilket er uforenelig med domstolloven § 71 (5) og de prinsipper som Europarådet har lagt til grunn mht kravene om en uavhengig og upartisk domstol, jf bl.a. Recommendation No. R (94) 12¹.

Det forhold at en person som praktiserer dømmende myndighet samtidig er utstyrt med utøvende (politi)myndighet er i strid med de prinsipper som EMK art. 6 bygger på mht domstolenes uavhengighet. Som nytt punkt i anken til Høyesterett ble det anført at forliksrådet ikke var lovlig satt i og med at "retten" var satt med en dommer som innehar politimyndighet. Den naturlige følge av dette ubestridte og notoriske faktum er at forliksrådets, tingrettens og lagmannsrettens avgjørelser i denne saken skulle ha vært opphevet av Høyesterett, ex officio, jf Rt-2009-1681, LH-2010-021173, LH-2010-046248.

Advokatfirmaet Haavind tok til motmæle mot anken hvor deres prosessfullmektig i realiteten la frem støtteerklæringer for at dommere må kunne tillate seg å lyve og å underslå prosesskrift når det er nødvendig. Haavind la også til grunn at det overhodet ikke har noen interesse i Norsk prosessrett hvorvidt en dommer har politimyndighet eller ikke.

I kjennelse av 15. desember 2010 forkastet Høyesterett anken og de ovennevnte forhold var derved rettskraftig avgjort. Konsekvensen av Høyesteretts kjennelse er at saksbehandling i de norske forliksrådene er overlatt til tilfeldighetene; at ankeinstansen (tingretten og de øvrige domstoler) ikke har adgang til å prøve forliksrådenes saksbehandling; at dommere følgelig kan la seg korrumpere, lyve og unndra rettsdokumenter uten risiko; at EMK art. 6 ikke gjelder for domstolene i Norge, herunder forliksrådene, samt at det ikke er i strid med uavhengighetsprinsippet i EMK når norske dommerer utstyres med både dømmende og utøvende myndighet på samme hånd.

Det hører med til historien at straks Lars Inge Enerstvedt ble kjent med at Klager hadde klaget forholdet inn for Fylkesmannen i oktober 2010, frasa han seg alle sine verv som forliksrådsdommer og jordskiftedommer, og *det* med umiddelbar virkning. I motsetning til Høyesterett, tok altså "dommeren" konsekvensene av; 1) at han på sviktende og svikaktig grunnlag hadde stilt til valg for to stillinger han var klar over at han ikke hadde lov å stille seg tilgjengelig for; og 2) at han i en periode på omtrent to år hadde mottatt lønn som dommer, og at han i kraft av sin uautoriserte stilling hadde avsagt en lang rekke avgjørelser som i dag – og av *den* grunn – er å anse som nulliteter.

---

¹ Recommendation No. R (94) 12 of the Committee of Ministers to Member States on Independence, Efficiency and Role of Judges, adopted by the Committee of Ministers on 13 October 1994.

14.3 Gjenåpning av sak

En direkte følge av den ugyldige forliksrådsavgjørelsen – og Høyesteretts kjennelse av 151210 som, i strid med EMK art. 6, stadfestet denne avgjørelsen og derved anerkjente den norske særordning om at "polititjenestemenn" også kan inneha stilling som dommere, og derved kan innta landets domstoler – er at motparten (Haavind) har kunnet benytte rettsavgjørelsen som grunnlag for begjæring om tvangssalg av mitt gårdsbruk.

Selv om Høyesterett gjennom sine kjennelser synes å mene at norske dommere skal kunne tillates å handle mot bedre viten og å bedra, at de endog ikke behøver å være dommere i lovens forstand for at en rettsavgjørelse skal være gyldig, og at en hvilken som helst politimann kan ta ekstrajobb som dommer, har Klager selvsagt ikke kunnet slå seg til ro med slike absurditeter.

I begjæring av 29. november 2012 ble sak som endte i kjennelse av 15. desember 2012 krevd gjenåpnet av Klager.

BILAG NR 4 : Begjæring om gjenåpning av sak 2010/1818

Grunnlaget for gjenåpningsbegjæringen er i korte trekk bygget på den konvensjonsbestemte rett Klager har til en rettfærdig rettergang, og i dette bildet; den teori at en dommer skal være upartisk og ikke minst uavhengig i sitt virke. Videre bygger klagen på maktfordelingsprinsippet, et prinsipp som var ment å hindre at utøvende og dømmende myndighet skulle kunne forvaltes av én og samme hånd. Vi må faktisk helt tilbake til 1700-tallet for å finne et lignende system i virksomhet, hvor borgernes rettigheter, forpliktelser og ansvar, den gang, alene ble forvaltet av den danske enevoldskongen.

I og med at Høyesteretts avgjørelse av 151210 ligger langt over grensen til det absurde og korrumperte, har vi i gjenåpningsbegjæringen gitt uttrykk for at dette kan skyldes at Høyesterett muligens ikke har tatt stilling til Klagers anførsel om at én av forliksrådets dommere også innehadde stilling som "politimann".

At Høyesterett faktisk *har* det syn at utøvende og dømmende myndighet kan forvaltes av samme hånd – i strid med EMK art. 6 – fikk vi dog en bekreftelse på da denne domstolen avsa sin historiske kjennelse av 8. januar 2013, med følgende slutning:

"Høyesteretts ankeutvalg finner enstemmig at grunnlaget for begjæringen om gjenåpning åpenbart er utilstrekkelig. Begjæringen blir derfor å forkaste uten videre behandling i medhold av tvisteloven § 31-9"

Det er Høyesteretts behandling av min gjenåpningsbegjæring, datert 8. januar 2013, som er gjenstand for **Klage I** til EMD i Strasbourg.

BILAG NR 5 : Høyesteretts kjennelse av 080113 i sak 2012/2015

Med denne avgjørelsen slo Høyesterett kort og godt fast – i strid med domstolloven § 71 (5) – at en ansatt ved påtalemyndigheten, i politiet eller kriminalomsorgen, samt en person som er tildelt begrenset politimyndighet, kan stille til valg som dommer i landets forliksråd, og at vedkommende også – samtidig som han/hun er ansatt under påtalemyndigheten osv. – kan sitte og dømme i et av landets forliksråd.

Klagen er rettidig.

Si nécessaire, continuer sur une feuille séparée
Continue on a separate sheet if necessary
De kan om nødvendig forsette på eget ark

III. EXPOSÉ DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET / OU DES PROTOCOLES ALLÉGUÉE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS À L'APPUI

STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND / OR PROTOCOLS AND OF RELEVANT ARGUMENTS

OPPLYSNINGER OM DEN ELLER DE ARTIKLER I KONVENSJONEN OG/ELLER DENNES TILLEGGSPROTOKOLLER SOM DE MENER ER KRENKET, SAMT DE ARGUMENTER SOM STØTTER DETTE

(Voir chapitre III de la note explicative)
(See Part III of the Explanatory Note)
(Se punkt III i klageveiledningen)

15 KONVENSJONSKRENKELSER – EMK ART. 6 OG ART. 13

15.1 KLAGE I: Utøvende og dømmende myndighet i samme hånd – EMK art. 6

EMK's art. 6. 1 lyder:

"For å få avgjort sine borgerlige rettigheter og plikter eller en straffesiktelse mot seg, har enhver rett til en rettferdig og offentlig rettergang innen rimelig tid ved en uavhengig og upartisk domstol opprettet ved lov."

Alle borgerer er altså gjennom konvensjonen blitt gitt en rett til en rettferdig rettergang ved en uavhengig og upartisk domstol. I medhold av de prinsipp denne setningen hviler på, vil man stå overfor en konvensjonskrenkelse dersom en dommer ved sin utøvelse samtidig innehar politimyndighet. Mer konkret; i et slikt tilfelle vil dommeren – og dermed domstolen og den dømmende myndighet – ikke være uavhengig av den utøvende myndighet. Et slikt "opplegg" skal enhver ankedomstol slå ned på.

Domstolloven § 71

Domstolloven § 71 (5) – som gjelder valg av lagrettemedlemmer, meddommere, og forliksrådsmedlemmer, jf dl § 56, første ledd, og som synes å være i tråd med EMK art. 6 og EMKs prinsipp om en uavhengig domstol – lyder:

"Utelukket fra valg på grunn av stilling er: (5) ansatte ved påtalemyndigheten, i politiet og kriminalomsorgen og personer som er tildelt begrenset politimyndighet."

Som det fremgår av gjennomgangen av sakens faktum er det dokumentert at den ene av de tre forliksrådsdommerne, Lars Inge Enerstvedt, på tidspunktet for avsigelsen av fraværdommen 15. desember 2009 var utstyrt med politimyndighet dette i forbindelse med hans stilling som oppsynsmann for Statens naturoppsyn. Med andre ord var dommer Enerstvedt utstyrt med både utøvende og dømmende myndighet, samtidig, og i samme hånd.

I medhold av norsk lov var Enerstvedt utelukket fra å stille til valg som jordskiftedommer og forliksrådsdommer ved valget i 2009. Han var i medhold av samme bestemmelse utelukket fra å kunne bli autorisert som dommer. Dette syn støttes naturlig nok av rettspraksis, jf Rt-2009-1681, LH-2010-021173 og LH-2010-046248. Enerstvedt kunne altså ikke ta sete som dommer i Nore og Uvdal forliksråd, hvilket han var kjent med.

Da Høyesterett behandlet Trondruds begjæring om gjenåpning i desember 2012, var dommerne kjent med alle relevante faktiske og rettslige omstendigheter omkring Enerstvedts stilling som dommer, samt konsekvensene av hans avgjørelser. Høyesterett

hadde kun ett valg, og det var å gjenåpne saken, og oppheve lagmannsrettens, tingrettens og forliksrådets avgjørelser, dette da forliksrådets avgjørelse var fattet av en person som etter loven ikke engang hadde lov å stille til valg som dommer.

Jeg minner igjen om at Enerstvedt tok konsekvensene av sine handlinger og frasa seg sine verv som jordskiftedommer og forliksrådsdommer, med umiddelbar virkning, straks han oppdaget at han var blitt klaget inn for Fylkesmannen høsten 2010.

Høyesteretts avgjørelse er – som EMD vil se – i strid med dl § 71 (5). Videre er avgjørelsen i strid med tidligere rettspraksis fra samme domstol. Høyesterett hadde følgelig ikke mandat til å forkaste gjenåpningsbegjæringen.

I og med at Høyesterett gjennom sin kjennelse har handlet i strid med tvl § 31-8, annet ledd, første pkt. og § 11-3, første ledd, første pkt., jf dl § 71 (5), har vi fått en klar bekreftelse på at Klagers begjæring om gjenåpning ikke har vært gjenstand for en rettferdig rettergang i Høyesterett, og da peker jeg spesielt på det forhold at Høyesterett har akseptert og anerkjent det forhold at en person som er fast ansatt hos den utøvende myndighet, og som gjennom sin stilling er tildelt politimyndighet, også kan la seg ansette fast som dommer og praktisere dømmende myndighet, hvilket åpenbart strider mot prinsippene om en *rettferdig rettergang* og en *uavhengig domstol* nedfelt i EMK art. 6. Høyesteretts saksbehandling og forkastelse av Klagers gjenåpningsbegjæring er følgelig i strid med EMK art. 6

15.2 KLAGE II: Tilgjengelig rettsmiddel – Access to court

Denne delen av klagen skal behandles for seg og har isolert sett intet med gjenåpningsbegjæringen å gjøre. Klagen går i korthet ut på at det i Norge ikke er anledning å anke forliksrådets mangelfulle, feilaktige eller rettsstridige saksbehandling til tingretten, jf forutsetningsvis tvl § 6-14, første ledd, første pkt., og spesielt annet ledd. Eksempelvis vil en påstand om at en politimanns domstolsavgjørelse er ugyldig eller at en avgjørelse avsagt av motpartens ektemake er ugyldig, ikke være mulig å få prøvet. Med andre ord har norske borgere – etter denne bestemmelsen – ikke tilgang til verken rettsmiddel (hjemmel) eller domstol mht prøving av saksbehandlingsfeil ved forliksrådene, hvilket er i strid med EMK art. 6 og art. 13.

EMK's art. 13 lyder:

"Enhver hvis rettigheter og friheter fastlagt i denne konvensjon blir krenket, skal ha en effektiv prøvningsrett ved en nasjonal myndighet uansett om krenkelsen er begått av personer som handler i offisiell egenskap."

Konsekvensen eller utfallet av skadegjørende/skadevoldende saksbehandling i forliksrådene – herunder krav om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk tap – er å anse som en rettighet beskrevet i denne artikkel. Medlemsstatene har gjennom denne konvensjonen forpliktet seg til å tilby enhver slik rettighetshaver en effektiv prøvningsrett slik at vedkommende skal få prøvet sitt konvensjonsbestemte krav, et prinsipp som også finnes igjen i EMK art. 6.

Som det fremgår ovenfor, under den faktiske gjennomgang, ble forliksrådets avgjørelse av 151209 klaget inn for tingretten gjennom stevning av 19. januar 2010. Stevningen, som i lys av dens påstander i realiteten er en anke over tingrettens saksbehandlingsfeil, hvilket også tingretten oppfattet den som, ble avvist ved Drammen tingretts kjennelse av 21. april 2010. Kjennelsen er en bekreftelse på at verken Klager eller noen andre har tilgang til et effektivt rettsmiddel (tilgang til domstol – access to court) mht prøving av forliksrådets saksbehandlingsfeil, eller prøving av krav/rettigheter som måtte oppstå som

følge av slike feil. At retten kun har anledning til å foreta ny realitetsprøving (prøving av sakens materielle sider) fremgår direkte av tingrettens avgjørelse, se Bilag nr. 3 ovenfor.

Den norske spesialordning med at det ikke er anledning til å prøve forliksrådets saksbehandling og grunnlag for avgjørelser, har store konsekvenser og er da også i strid med EMK art. 6 og art. 13, dette da tvistelovens bestemmelser nevnt ovenfor har satt en effektiv stopper for ethvert forsøk på å bringe på det rene; 1) hvorvidt det gitte forliksråd er et uavhengig og upartisk tribunal som kan tilby en rettferdig rettergang, eller 2) hvorvidt det gitte forliksråd under sin behandling av en konkret sak har krenket EMK.

I medhold av EMK art. 6 har en borger en konvensjonsbeskyttet rett til å få prøvet sine rettigheter gjennom en rettferdig rettergang ved en uavhengig og upartisk domstol. Dersom en dommer pådrar seg erstatningsansvar overfor en part (altså at det har oppstått en rettighet på den skadelidtes hånd som følge av dommerens rettsstridige eller straffbare handling), vil staten innstå for erstatningsansvaret, jf domstoloven § 200, annet ledd, første pkt. Forutsetningen for å kunne reise et slikt erstatningssøksmål er derimot at dommerens avgjørelse er opphevet eller forandret. I og med at tvisteloven § 6-14 hindrer prøving av saksbehandlingen for forliksrådet og derved setter en effektiv og definitiv stopper for at forlikradsavgjørelser kan oppheves, vil det ikke være mulig for en skadelidende part å få prøvet de rettigheter (erstatningskrav) som måtte ha oppstått under en forlikradsbehandling. I så måte vil tvl § 6-14 komme i konflikt med domstoloven § 213, første ledd, i.f. med den videre følge at den skadelidte ikke har tilgang til domstol dersom han ønsker å få prøvet sin rett til/sitt krav på erstatning. Prøvingsretten som er nedfelt i EMK art. 13 forutsetter ikke bare at det skal eksistere en domstol, men at domstolen også rent faktisk har mandat til å prøve det rettskrav som måtte være reist. De omstendigheter herværende klage hviler på bekrefter at prøvingsretten nedfelt i EMK art. 13 er en illusjon, og at retten til en rettferdig rettergang osv. i medhold av art. 6 (dette mht prøving av rettigheter oppstått under forliksrådets administrasjon av en sak), ikke engang vil bli satt på prøve.

Tvisteloven § 6-14 er åpenbart i strid med EMK art. 6 og art. 13 idet borgeren med denne bestemmelsen er fratatt den rett som man tidligere hadde til å få prøvet sine rettigheter. En videre negativ følge av denne ordning – som nå altså er nedfelt i lov som strider mot EMK art. 6 – blir at landets forliksråd og dets dommere i stadig større grad føler sin virksomhet beskyttet, utenfor offentlig kontroll og følgelig uangripelig, samtidig som de øvrige domstolene og forvaltningen for øvrig åpenbart vil miste interessen for forliksrådet som institusjon og funksjon i det daglige rettsliv. Derved har man lagt til rette for at en rettsinstitusjon kan få utvikle seg uten kontroll, samt at man har åpnet opp for en stadig økende slapphet til og manglende interesse og respekt for det lovverk som i utgangspunktet var ment å skulle sikre en rettferdig rettergang for begge parter, også i forlikrådene.

Den norske forlikradsordningen – vedtatt av parlamentet i 2004 – fremstår i praksis som en voldgiftsrett administrert av politiet, helt utenfor offentlig kontroll. Forlikrådernes administrasjon / saksbehandling er som følge av ovennevnte lovverk unntatt fra prøving og offentlig kontroll for øvrig. Det skulle være unødvendig å nevne at korrupsjon i forlikrådene – etter lovendringen som trådte i kraft i 2007 – er blitt langt vanskeligere å oppdage, og dersom det skulle avsløres korrupsjon, så vil den, og spesielt dens konsekvens, likevel ikke være mulig å angripe, dette som en direkte følge av den konvensjonsstridige ordning som etableringen av tvistelovens § 6-14 faktisk medfører. Det ligger i dette at den nye tvisteloven bidrar sterkt til at korrupsjon oppstår og endog kan trives i landets forliksråd.

Ordningen med de norske forliksråd tjener, som vi har sett, bl.a. det formål å redusere – på et fullstendig tilfeldig grunnlag – saksmengden for de ordinære domstolene. Borgernes rettssikkerhet blir ikke bare satt i fare gjennom en slik konvensjonsstridig ordning, den blir krenket, hvilket bekreftes ved herværende klage.

Oppsummering: Forlikrådet var 15. desember 2009 satt sammen av en dommer med begrenset politimyndighet og en annen dommer som var inhabil. Det er dokumentert at sistnevnte dommer (domstolslederen) bevisst har underslått ett prosesskrift, samt at han bevisst har underslått en habilitetsinnsigelse. Handlingen er straffbar, jf bl.a. straffeloven § 110 som lyder:

En Dommer, et lagrettemedlem eller et skjønnsmedlem, der som saadan handler mod bedre Vidende, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

De norske domstolers forståelse og tolkning av bestemmelsene omkring rettsmidler mot avgjørelser i forlikrådene er konvensjonsstridig, jf EMK art. 6 og art. 13, idet domstolene nekter å prøve anførte feil og mangler ved forlikrådets saksbehandling, samt at de nekter å prøve krav/rettigheter som måtte ha oppstått som følge av slike feil og mangler.

Forlikrådsbehandlingen 15. desember 2009 og dens etterspill viser at Norge prinsipielt ikke tilbyr sine borgere en effektiv prøvingsrett i de norske forlikrådene, jf EMK art. 13, subsidiært; at Norge ikke tilbyr en rettferdig rettergang i de norske forlikråd, jf EMK art. 6. Det finnes for øvrig ingen kontroll over forlikrådenes virksomhet.

Behandlingen i Drammen tingrett, samt tingrettens avgjørelse, bekrefter at Norge ikke tilbyr, og heller ikke kan tilby sine borgere en effektiv prøvingsrett mht krav eller rettigheter som måtte ha oppstått etter feil som har vært begått under behandlingen i landets forlikråd, jf EMK art. 13.

Jeg nevner igjen at et erstatnings søksmål mot dommerne Aasen og Enerstvedt – eller mot ethvert forlikrådsmedlem – vil bli avvist av de norske domstoler idet tingretten, lagmannsretten og Høyesterett i medhold av tvisteloven § 6-14 er forpliktet til å nekte prøving av forlikrådets saksbehandlingsfeil, prøving av krav som har oppstått som følge av feilen, og krav om oppheving av den gitte forlikrådsdom. Norske domstoler har m.a.o. gjennom etableringen av *§ 6-14-skranken* ingen kompetanse til å avgjøre rettigheter (erstatningskrav m.v.) som måtte ha oppstått under saksbehandlingen i forlikrådet. Domstolloven § 213, første ledd, i.f. blir dermed – under slike omstendigheter – stående som en utjenlig bestemmelse. *§ 6-14-skranken* er i strid med EMK art. 13, likeledes er de norske domstolers nektelse av å behandle min anke over forlikrådets saksbehandling i strid med EMK art. 13.

For øvrig: Det faktum at parter – hvis saker har vært gjenstand for urimelig, urettferdig, ulovlig eller endog straffbar saksbehandling under en forlikrådsbehandling – ikke har anledning til å få prøvet sine krav i kjølvannet av denne saksbehandlingen, for en høyere rett, betyr i klartekst at det ikke finnes et eneste incitament for forlikrådsdommerne til å holde seg innenfor lovens rammer. Det blir dermed helt tilfeldig hvorvidt en bruker av domstolen vil få en rimelig og rettferdig saksbehandling av et uavhengig og upartisk tribunal.

Den norske regjering har – bl.a. gjennom sanksjoneringen av den nye Tvisteloven § 6-14, en bestemmelse som hindrer anker over saksbehandling – igjen vist at den ikke tar Menneskerettighetskonvensjonen på alvor, og at man heller ikke har til hensikt å følge Konvensjonen ved fremtidig lovgivning og utøvelse av dømmende myndighet

IV. EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION

STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION

OPPLYSNINGER OM KONVENSJONENS ARTIKKEL 35 § 1

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18 ci-après)

(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)

(Se punkt IV i klageveiledningen. Om nødvendig kan opplysninger under punkt 16, 17 og 18, føres opp på eget ark, med ett ark for hvert klagepunkt)

16. Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Final decision (date, court or authority and nature of decision)

Siste og endelige nasjonale avgjørelser (dato, navn på domstolen eller myndigheten og avgjørelsens art)

- **Klage I** : Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse av 8. januar 2013.
- **Klage II** : Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse av 15. desember 2010
  - Denne kjennelsen er tatt med som en bekreftelse på konvensjonskrenkelsen, men har intet med 6-månedersfristen å gjøre, dette da det ikke kan hevdes at frist har startet sitt løp under et regime som ikke gir adgang til å prøve rettigheter gjennom et slikt system som nevnt i EMK art. 13, her; prøving av forliksrådets saksbehandlingsfeil og krav / rettigheter oppstått som følge av slike feil.

17. Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Andre avgjørelser (angitt i kronologisk rekkefølge, med dato, navn på domstolen eller myndigheten og avgjørelsens art, i hvert enkelt tilfelle)

- Høyesteretts kjennelse av 8. januar 2013.
- Høyesteretts kjennelse av 15. desember 2010.
- Borgarting lagmannsretts kjennelse av 10. september 2010.
- Drammen tingretts kjennelse av 21. april 2010.
- Borgarting lagmannsretts kjennelse av 5. mars 2010 (overføring til Dr. tingrett).
- Nore og Uvdal forliksråds fraværssdom av 15. desember 2009.

18. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?

Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Finnes det eller fantes det noen annen anke- eller klagemulighet som De ikke har benyttet? Hvis det er tilfelle, bes De redegjøre hvorfor.

- Nei.

Si nécessaire, continuer sur une feuille séparée
Continue on a separate sheet if necessary
De kan om nødvendig fortsette på eget ark

V. EXPOSÉ DE L'OBJET DE LA REQUÊTE

STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION

OPPLYSNINGER OM KLAGENS FORMÅL

(Voir chapitre V de la note explicative)
(See Part V of the Explanatory Note)
(Se punkt V i klageveiledningen)

19. MOTIVET FOR KLAGEN

Klager ønsker å få bekreftet ved EMD at staten (gjennom domstolene og gjennom konvensjonsstridig lovgivning) har krenket hans rettigheter nedfelt i konvensjonen.

Klager har ved en rekke anledninger gjennom årenes løp påtalt rettsstridige og straffbare handlinger i domstolene, uten at noe organ har ønsket å rette opp i uretten.

Høyesterett har – i likhet med de lavere rettsinstanser – gjennom sin saksbehandling sørget for å frata Klager hans konvensjonsbestemte rettigheter. Klager har gjennom årenes løp, også i denne saken, blitt påført grove rettskrenkelser av norske dommere, og ønsker å bli holdt skadesløs. Erstatningsbeløpet vil vi komme tilbake til.

Klager har hatt utgifter mht arbeid med herværende klage. Beløpet som kreves dekket er €4.000,-. Det er inngått avtale mellom Klager og undertegnede om at utgiftene til juridisk bistand i forbindelse med klagen ikke forfaller før en eventuell seier mot Norge foreligger. Jeg ber EMD om å forholde seg til, og rette seg etter dette.

VI. AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ L’AFFAIRE

STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS

ANDRE INTERNASJONALE INSTANSER SOM BEHANDLER ELLER HAR BEHANDLET SAKEN

(Voir chapitre VI de la note explicative)
(See Part VI of the Explanatory Note)
(Se punkt VI i klageveiledningen)

20. Avez-vous soumis à une autre instance internationale d’enquête ou de règlement les griefs énoncés dans la présente requête? Si oui, fournir des indications détaillées à ce sujet.

Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.

Har De sendt ovennevnte klage til andre internasjonale instanser? I så fall bes De angi hvilke.

- Nei

VII. PIÈCES ANNEXÉES LIST OF DOCUMENTS LISTE OVER DOKUMENTER

**(PAS D'ORIGINAUX,
UNIQUEMENT DES COPIES)
(NO ORIGINAL DOCUMENTS,
ONLY PHOTOCOPIES)
(INGEN ORIGINALE
DOKUMENTER, KUN FOTOKOPIER)**

(Voir chapitre VII de la note explicative. Joindre copie de toutes les décisions mentionnées sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies nécessaires, et, en cas d'impossibilité, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas être obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournés.)

(See Part VII of the Explanatory Note. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should obtain them. If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you.)

(Se punkt VII i klageveiledningen. Legg ved kopier av alle avgjørelser som De henviser til i punktene IV og VI ovenfor. Hvis De ikke har kopier, bes De anskaffe disse, eller forklare hvorfor De ikke kan. Ingen dokumenter vil bli sendt tilbake til Dem.)

21. Dokumenter vedlagt saken

I) Nedenfornevnte bilag blir sendt per post.

BILAG NR 1 : Fraværtsdom av 15. desember 2009.

BILAG NR 2 : Stevning av 19. januar 2010.

BILAG NR 3 : Drammen tingretts kjennelse av 1. april 2010.

BILAG NR 4 : Begjæring om gjenåpning av sak 2010/1818

BILAG NR 5 : Høyesteretts kjennelse av 080113 i sak 2012/2015

II) Fullmakt av 27. juni 2013.

NB: Klagen og bilagene vil bli sendt per post fra Nuku'alofa, Tonga. Som følge av store avstander, vil det kunne ta opp til to uker før klagen er fremme i Strasbourg. Klagen blir også sendt per fax til Strasbourg.

VIII. DÉCLARATION ET SIGNATURE DECLARATION AND SIGNATURE ERKLÆRING OG UNDERSKRIFT

(Voir chapitre VIII de la note explicative)

(See Part VIII of the Explanatory Note)

(Se punkt VIII i klageveiledningen)

Je déclare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la présente formule de requête sont exacts.

I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.

Jeg erklærer herved at opplysningene som er gitt i dette klageskjemaet er, etter min beste overbevisning, i overensstemmelse med sannheten.

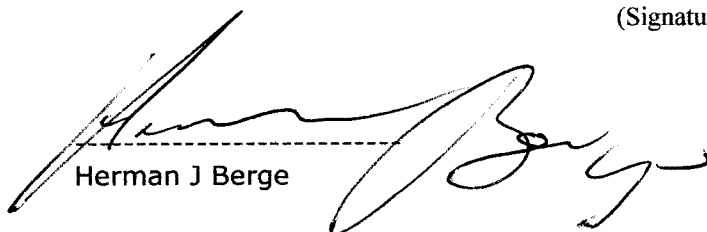
Lieu / Place / Sted .....Luxembourg./ Nuku'alofa.....

Date / Date / Dato .....27. juni 2013.....

(Signature du / de la requérant(e) ou du / de la représentant(e))

(Signature of the applicant or of the representative)

(Underskrift av klageren eller representanten)

Herman J Berge

FORLIKSRADET

Journalnummer:
903122960Arne Trondrud
Øygardsgrend
3630 RødbergForlikrådet i Nore og Uvdal
Kioskgården
Kioskgården
3630 RødbergKlagens prjlm ref
17192342Vår referanse
F2009-093317Dato
15.12.2009**Forkynning av dom fra forlikrådet**

Vedlagt følger dom fra Forlikrådet i Nore og Uvdal.

Opplysning om forkynningen er gitt i dommen.

Eventuelle spørsmål kan rettes til forlikrådets sekretariat.

Med hilsen

 Randi Skåle Hetland
 Forlikrådssekretær
 Telefon: 32742577

**NORE OG UVDAL
 FORLIKSRAÐ
 3630 RØDBERG**

Kopi til:

Vedlegg:

FORLIKSRADET I NORE OG UVDAL

Besøk: Kioskgården, 3630, Rødberg
Post: Kioskgården, 3630 Rødberg
Tlf: 32742577 Faks: 32742571
E-post:

Bankgiro:

B.nr. 3020610

FORLIKSRADET

Journalnummer:
903122815

RETTSBOK
Forlikrådet i Nore og Uvdal

Den 15.12.2009 kl. 10:00 ble rettsmøte holdt i Forlikrådet i Nore og Uvdal. Møtested Nore og Uvdal Kommunehus, Møterom 2.

Sak nr.: F2009-093317

Forlikrådets leder: Ole Erik Aasen
Forlikrådets medlemmer: Lars Inge Enerstvedt og Oddveig Rødberg

=====

Saken gjelder: Fakturakrav/juridiske tjenester

Sakens parter:

Klager Advokatfirmaet Haavind As, Postboks 359 Sentrum, 0101 Oslo,
Org.Nr. 986 420 177
Prosessfullmektig: Lindorff As, P.B 7055, 3007 Drammen,
Org.Nr. 835 302 202, Ref. 17192342

Klagemotpart Arne Trondrud, Øygardsgrend, 3630 Rødberg, F.Dato 07.06.1954
Prosessfullmektig: Egen prosessfullmektig

Til stede:

**Klager/
stedfortreder:**

**Prosessfullmektig/
medhjelper:** Møtefullmektig Leif Rustgaard

**Klagemotpart/
stedfortreder:** Møtte ikke

Journalnummer:
903122815

Det fremkom ingen innvendinger mot forliksrådets habilitet.

Klagerens påstand i forliksklagen:

Arne Trondrud dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale til Advokatfirmaet Haavind AS:

Beskrivelse	Opprinnelig beløp NOK	Rente fot	Renter fra dato	Renter til dato	Restbeløp NOK
Hovedstol	kr 55702,00	8,25	02.10.09		kr 55702,00
Tidl. renter av hovedstol	kr 2863,61			02.10.09	kr 2863,61
For skriving av begjæring/klage	kr 860,00				kr 860,00
Saksomkostninger	kr 5900,00		02.10.09		kr 5900,00
Påløpte renter - saksomkostn.	kr 29,74			02.10.09	kr 29,74
SUM for krav 10090002590599	kr 65355,35				kr 65355,35
Rettsgebyr - sak nr. F2009-093317	kr 860,00				kr 860,00
Sum i saken	kr 66215,35				kr 66215,35

- med tillegg av avtalt rente av hovedkrav til betaling skjer
- med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd av utenrettslige inndrivingskostnader til betaling skjer.

Klagemotparten dømmes til å betale klager innen 14 dager iflg. klagen

Det ble avsagt slik

fraværdom:

Klagemotparten har i tilsvar anført at han/hun ikke godtar klagerens påstand. Innkalling til rettsmøte er lovlig forkynt for klagemotparten. I innkallingen er klagemotparten gjort kjent med følgene av å utebli. Klagemotparten har ikke møtt, og det er heller ikke opplyst eller sannsynliggjort at det foreligger gyldig fravær. Klageren har krevd fraværdom.

Saken gjelder: Fakturakrav/juridiske tjenester

Saksfremstillingen i forliksklagen legges til grunn for dommen. Domsslutningen er i samsvar med klagerens påstand.

Journalnummer:
903122815

Domsslutning:

Arne Trondrud dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale til Advokatfirmaet Haavind AS:

Beskrivelse	Opprinnelig beløp NOK	Rente fot	Renter fra dato	Renter til dato	Restbeløp NOK
Hovedstol	kr 55702,00	8,25	02.10.09		kr 55702,00
Tidl. renter av hovedstol	kr 2863,61			02.10.09	kr 2863,61
For skriving av begjæring/klage	kr 860,00				kr 860,00
Saksomkostninger	kr 5900,00		02.10.09		kr 5900,00
Påløpte renter - saksomkostn.	kr 29,74			02.10.09	kr 29,74
SUM for krav 10000002590599	kr 65355,35				kr 65355,35
Rettsgebyr - sak nr. F2009-093317	kr 860,00				kr 860,00
Sum i saken	kr 66215,35				kr 66215,35

- med tillegg av avtalt rente av hovedkrav til betaling skjer
- med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd av utenrettslige inndrivingskostnader til betaling skjer.

Klagemotparten dømmes til å betale klager innen 14 dager iflg. klagen

Retten hevet.

Lars Inge Enerstvedt
Medlem

Ole Erik Aasen
Forlikets leder

Oddveig Rødberg
Medlem

Journalnummer:
903122815

Forkynning:

Dommen regnes som forkynt for Dem 22.12.2009 selv om De skulle motta dette brevet tidligere. At dommen er forkynt, vil si at De kan gjøre Dem kjent med innholdet. Hvis De mottar dommen senere enn 22.12.2009, og ønsker å få utsatt forkynningsdato, må De straks melde fra til forliksrådets sekretariat. Årsaken til forsinkelsen må opplyses og eventuelt dokumenteres.

Underskrift / rett utskrift bekreftes:

15/12. 09 / R. Y. Hekland
Dato Underskrift

Rettledning:

Dommen kan overprøves ved søksmål for tingretten etter reglene i tvisteloven kapittel 9 og 10. Fristen for stevning er 1 - en - måned fra dommens forkynning. Forenklet stevning kan fremsettes for tingretten etter reglene i tvisteloven § 9-2 fjerde ledd. Det vil si at det er tilstrekkelig å oversende dommen til tingretten og angi at den ønskes overprøvd, den endring som kreves, og hva som menes å være feil ved avgjørelsen.

Når det gjelder avgjørelser i dommen om sakskostnader, rettsgebyr eller salærfastssettelse, kan dette ankes særskilt til tingretten innen 1 - en - måned fra dommens forkynning. Forenklet utforming av ankeerklæringen kan benyttes – se over.

Parter som ikke har prosessfullmektig, kan inngi muntlig stevning og anke ved personlig oppmøte i tingretten.

For behandling i tingretten av overprøving og anke påløper rettsgebyr i samsvar med reglene i rettsgebyrlovens § 8.

Spørsmål for øvrig om bruk av rettsmidler mot forliksrådets avgjørelser kan rettes til forliksrådet/forliksrådets sekretariat.

Arne Trondrud
3630 Rødberg

Kongsberg tingrett
Postboks 454
3604 Kongsberg

Rødberg 19. januar 2010

**STEVNING
TIL
KONGSBERG TINGRETT**

Saksnummer : F2009-093317 Nore og Uvdal forliksråd

Saksøker : Arne Trondrud
3630 Rødberg

Prosessfullmektig : Egen

Saksøkt : Advokatfirmaet Haavind Vislie AS
Postboks 359 Sentrum
0101 Oslo

Prosessfullmektig : Leif Rustgaard
3630 Rødberg

Saken gjelder : Pengekrav

* * *

15. desember 2009 avsa Nore og Uvdal forliksråd fraværdom med slik slutning:

Arne Trondrud dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynning å betale til Advokatfirmaet Haavind AS kr 66.215,35

- med tillegg av avtalt rente av hovedkrav til betaling skjer
- med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd av utenrettslige inndrivingskostnader til betaling skjer.

Klagemotparten dømmes til å betale klager innen 14 dager iflg. Klagen.

Innkalling til rettsmøte er ikke signert

Et dokument som ikke er signert kan ikke forkynnes, jf dl §160, første ledd. En forkynnelse av et ikke-signert dokument gir ingen rettskraftsvirkning, og er ugyldig. "Innkalling til rettsmøte" av 10. november 2009 er ikke signert, og oppfyller derved ikke kravene i dl §160, første ledd. Innkallingen er således ugyldig.

Feil ved dommen

Selv om lovens ordning nå er slik at det ikke er mulig å anke en *dom* i forliksrådet, understreker jeg at forliksrådets avgjørelse lider av selvmotsigelser, tvetydigheter og feil som hindrer en prøvelse av en anke/overprøving.

Av dokumentasjonen som foreligger for forliksrådet, går det ikke frem noe sted hvor mye jeg har betalt i advokathonorarer, hva det komplette oppdraget har kostet eller hva mine forskudd har gått til dekning for, følgelig har det ikke vært prøvet for forliksrådet hvorvidt jeg står i gjeld til Advokatfirmaet Haavind eller ikke.

Forliksrådet har gjennom sin avgjørelse forsøkt å skjule det faktum at det ikke finnes verken oppdragskontrakt/-bekreftelse eller timelister for oppdraget, hvilket gjør det absolutt umulig å få vurdert hvorvidt det er betalt fullt ut for oppdraget, eller ikke. Ser vi hen til det arbeidet Advokatfirmaet Haavind har utført, sett i lys av motpartens arbeid og honorarer, samt Haavinds uvilje til å fremlegge timelister, er det ikke usannsynlig at deler av mitt forskudd kan ha blitt underslått.

Det er uavhengig av dette ikke mulig å få vurdert hvorvidt forliksrådets uteblivelsesdom er korrekt eller ikke, og jeg har dermed – av Nore og Uvdal forliksråd – blitt fratatt min rett til en rettfærdig behandling, jf EMK art. 6.

Jeg legger til her – som jeg gjorde i mitt prosesskrift til forliksrådet av 9. desember 2009 – at som medlem av advokatforeningen er advokatfirmaet Haavind forpliktet til å gi sine klienter skriftlig bekreftelse på oppdraget. Oppdragsbekreftelsen skal, i følge advokatforeningen, gis samtidig med oppstart av oppdraget eller snarest mulig deretter. I oppdragsbekreftelsen skal det bl.a. fremgå hvordan salæret skal beregnes, timepris, osv.

Advokatfirmaet Haavind har ikke oversendt en slik oppdragsbekreftelse, ei heller har jeg blitt opplyst om timepris eller hvordan salæret ellers er blitt beregnet. Det skal også legges til at Haavind har nektet å oversende oppstillinger over hvordan mine innbetalinger har blitt fordelt, dette til tross for mine begjæringer både til Haavind så vel som til Lindorff.

I følge advokatforskriftens kapittel 12, pkt. 3.3.1 har klienten krav på å få opplyst hvordan advokaten har beregnet sitt salær. Det vil bl.a. si at advokaten har en plikt til å vise frem timelisten for oppdraget samt andre oppstillinger som viser hvor pengene har tatt veien.

Jeg har betalt inn over 100.000 til advokatfirmaet Haavind – hvorav kr 90.000,- ble innbetalt like før hovedforhandlingen – og jeg vet den dag i dag ikke hva dette beløpet er benyttet til. Hovedsaken var i realiteten lite komplisert. Hovedforhandlingen gikk over to dager hvor motparten hadde gjort brorparten av forberedelsene til saken. At jeg, i dette bildet, i tillegg skulle få en regning på omkring kr. 55.000,-, et halvt år etter at Haavinds engasjement var avsluttet, var en stor overraskelse.

Som nevnt har jeg ved flere anledninger (brev av 24. juni, 24. august og 21. september 2009) oppfordret både advokatfirmaet så vel som Lindorff til å oversende en presis redegjørelse samt å dokumentere kravet, hvilket i et slikt tilfelle naturlig nok innbefatter timelister. Så vel Haavind som Lindorff har avvist/ignorert mine forespørsler. I stedet har Lindorff fortsatt innkrevningen som om intet har skjedd, til tross for mine legitime innsigelser. Jeg viser her til det som er sagt i mine brev til Kredittilsynet av 14. og 28. oktober 2009 inklusive vedlegg, vedlagt her som **bilag nr. 1 og 2**.

27. oktober 2009 fikk jeg tilgang til ny informasjon i saken, hvor det viser seg at legdommerne i Borgarting lagmannsrett kan ha oppført feilaktige utgifter (utgifter jeg nå urettmessig og uhjemlet har blitt dømt til å utrede), og hvor en av dommerne av alle ting har konferert med sorenskriver Stein Husby (som av Borgarting lagmannsrett er dømt inhabil to ganger i denne saken (29. mars 2007 og 24. juni 2009)) *i forkant av lagmannsrettens dom*. Enn verre er det at denne dommeren har fakturert lagmannsretten (i realiteten; meg) for sitt to timer lange møte med Husby, se Svein Jonassens faktura av 15. september 2008 vedlagt her som **bilag nr. 3**. Dette er et grovt overtramp, og viser igjen hvilken innflytelse sorenskriver Stein Husby har i miljøet generelt, og i saker hvor jeg er part, spesielt. Utgifter av en slik art skal jeg selvsagt ikke betale for, like fullt er jeg nå blitt dømt – uten noen som helst form for hjemmel – til å utrede disse kostnadene i herværende sak.

Jeg legger her til at møtet mellom Husby og dommeren vil medføre at dommen (sak 08-013414SKJ-BORG/03) som jeg nå blir krevd omkostningene for, er ugyldig idet retten ikke var lovlig sammensatt, følgelig er også omkostningskravet ugyldig.

Som følge av stor usikkerhet omkring hva mine utbetalinger har gått til, samt usikkerhet omkring faktureringer til/fra lagmannsretten, er det klart at denne saken ikke kan avgjøres før disse forhold – samt det som for øvrig er nevnt i dette skrift, herunder habilitetsspørsmålene – er brakt på det rene. Denne lovbestemte rett til å legge frem og deretter få vurdert og avgjort sakens faktiske sider, har Nore og Uvdal forliksråd fratatt meg.

Tilbakeholdelse av prosesskrift

Det fremgår av dokumentlisten i saken at et udatert prosesskrift fra klager bevisst ble holdt tilbake av forliksrådet slik at jeg ikke ble gjort kjent med dette skriftet før *etter* at dom var blitt avsagt. Forliksrådets handling er i strid med EMK art. 6, se *Walston v Norway* (37372/97 05.06.2003). Prosesskriftet synes mottatt av forliksrådet 10. desember 2009, og ble som nevnt bevisst underslått av forliksrådets formann, Aasen.

I det udaterte prosesskriftet, som forliksrådets formann har lagt til grunn i sin avgjørelse, fremgår det at kravet gjelder: "...ubetalte fakturakrav for juridiske tjenester." I bevisgrunnlaget fremgår det derimot at kravet gjelder *rettsgebyr/behandlingsgebyr/utgifter til skjønnsmenn*, jf faktura utstedt av domstoladministrasjonen 28. oktober 2009 som senere ble trukket, hvor ny faktura ble utstedt 20. november 2009, som senere ble trukket, hvor ny faktura ble utstedt igjen samme dag. Ingen av disse fakturaene (som for øvrig er mer forvirrende enn avklarende), vedlagt her som **bilag nr. 4**, beskriver juridiske tjenester utført av advokatfirmaet Haavind. Tvert imot beskrives fakturaene som *rettsgebyr/behandlingsgebyr/utgifter til skjønnsmenn*. Så langt jeg kan se det er disse utgifter, samt Haavinds advokathonorarer, gjort opp med mine forskudd på over kr 100.000. Spørsmålet – hvorvidt advokatfirmaet Haavind har fått full betaling, eller for mye betalt – er naturligvis ikke vurdert av forliksrådet.

I det ovennevnte udaterte prosesskriftet hevder Lindorff (som de har gjort i alle tidligere skriv) uriktig at jeg ikke har kommet med innsigelser og at det for Lindorff derfor har vært vanskelig å si hva jeg skulle være uenig i. Med dette pådrar Haavind/Lindorff seg straffansvar ved at de i et dokument ment for en domstol fremlegger usannheter, jf strl §166.

Når jeg i brev til advokatfirmaet Haavind AS av 24. juni 2009 ba om en presis redegjørelse, samt dokumentasjon for kravet, og i brev til Lindorff av 24. august 2009 ba om at dokumentasjonen (grunnlaget) for kravet skulle bli oversendt, så ligger det åpenbart i dette at det skal fremlegges dokumentasjon for forskuddsinnbetalinger, samt timelister og andre opplysninger som kan dokumentere lovlig fakturering (dvs uttak fra klientkonto og hva mine forskudd har gått til dekning for). Først når det foreligger en slik oppstilling kan jeg foreta en vurdering om hvorvidt advokatfirmaets pengekrav er rettmessig eller ikke. I stedet har Lindorff og Haavind konsekvent nektet å utlevere dokumentasjonen som måtte ligge til grunn hovedkravet.

Endelig rettfærdiggjør Lindorff/Haavind sin unnlattelse av å sende dette udaterte prosesskriftet til meg med at dette ikke er nødvendig idet det ikke fremkommer noe nytt. For det første er det ikke opp til Lindorff/Haavind å vurdere hvorvidt det de måtte komme med er nytt for meg eller ikke. Dernest har det overhodet ingen betydning *hva* et prosesskrift inneholder. Om det så inneholder et blankt ark så skal det uansett oversendes motparten, jf Walston v Norway nevnt ovenfor. Forliksrådets unnlattelse av å oversende prosesskriftet er klart i strid med EMK art. 6. Lindorffs forståelse av lov og rett gir klare signaler om at inkassobevillingen skulle ha vært trukket tilbake. Mine brev til Kredittilsynet nevnt ovenfor, støtter opp om en slik reaksjon.

Dommen mangler begrunnelse

Forliksrådets dom mangler begrunnelse, jf tvl §6-12, tredje ledd.

Hva saken gjelder

Det fremgår ikke av forliksrådets dom at saken gjelder uenighet om pengekrav etter endt oppdrag. I stedet har forliksrådet beskrevet kravet på en mest mulig vag og ubestemmelig måte idet det legges til grunn at saken gjelder ”fakturakrav / juridiske tjenester”.

I Haavinds/Lindorffs forliksklage fremstilles kravet som ”*fakturakrav ubetalt krav juridiske tjenester*”. Verken i forliksklagen eller i forliksrådets dom fremgår det noen dokumentasjon for at kravet gjelder juridiske tjenester.

Gjengivelse av partenes påstander

I mitt prosesskrift av 9. desember 2009 går det klart nok frem at jeg mener at jeg har betalt for mye samt at advokatfirmaet Haavind ikke har kunnet dokumentere hva mine forskudd på over kr 100.000,- har gått til og at de følgelig ikke har kunnet dokumentere at jeg skylder advokatfirmaet penger.

Disse anførsler har i forliksrådets dom blitt redusert til: ”Klagemotparten har i tilsvaret anført at han/hun ikke godtar klagerens påstand.” Igjen fremstår det som åpenbart at forliksrådet har underslått mitt prosesskrift av 9. desember 2009, dette idet forliksrådets formann har benyttet seg av en standard frase og ikke engang har sjekket hvorvidt innklagede er han eller hun.

Redegjørelse for de momenter forlikrådet har lagt avgjørende vekt på ved avgjørelsen
Sett i lys av mitt prosesskrift av 9. desember 2009, er det åpenbart at forlikrådet ikke kunne ha kommet til et slikt resultat med mindre det forelå en solid og ikke minst holdbar redegjørelse og argumentasjon for resultatet. En slik redegjørelse foreligger ikke.

Habilitetsinnsigelse

Det går klart frem av mitt prosesskrift til forlikrådet av 9. desember 2009 at jeg har reist habilitetsinnsigelse mot forlikrådets formann, Ole Erik Aasen. Til tross for denne klare habilitetsinnsigelsen, slår forlikrådets formann fast at:

”Det fremkom ingen innvendinger mot forlikrådets habilitet.”

Det er følgelig uomtvistelig at forlikrådets formann, Ole Erik Aasen, løy da han la dette til grunn. Handlingen er straffbar, jf strl §110, og har fått til følge at jeg urettmessig er blitt dømt av en inhabil domstol til å betale et beløp ingen – med basis i fraværdommen – kan vurdere hvorvidt er rettmessig eller ikke.

I brev av 1. desember 2009 fra Fylkesmannen i Buskerud ble jeg gjort kjent med at rettens formann, Ole Erik Aasen, har signert sin dommerforsikring, jf dl §60, 8. februar 2008. Dommerforsikringen er vedlagt her som **Bilag nr. 5**.

Aasen har så langt jeg kjenner til fungert som forlikrådsdommer/formann siden omkring 2000. I og med at Aasen har signert sin dommerforsikring først i 2008 mens det samtidig er et faktum at han uten gyldig forsikring har fungert og dømt som forlikrådsmedlem/-formann fra omkring 2000 frem til 8. februar 2008, har Aasen utøvet domstolshandlinger uten å ha mandat/kompetanse til å utøve slike handlinger. Alle dommere er kjent med at en slik forsikring skal signeres før man iverksetter utøvelse av domstolshandlinger. Handlingene er derved en kontinuerlig overtredelse av bl.a. strl §120 og §129.

Konsekvensen av at domstolshandlinger er utøvet av en person som ikke har signert sin forsikring, er at handlingen (eksempelvis en avgjørelse) skal anses som en nullitet, og derved ikke har rettskraftvirkning.

Verken jeg eller allmennheten kan ha tillit til en person som har utøvet dommerhandlinger i omkring 8 år vel vitende at han ikke har hatt kompetanse til det. Nore og Uvdal forlikråd var således inhabil til å handle i saken, noe de ble gjort kjent med i mitt prosesskrift av 9. desember 2009.

Visse omstendigheter omkring sak **F2006-066716** for Nore og Uvdal forlikråd peker i retning av ytterligere habilitetsproblemer. Også i den saken opptrådte Aasen som administrator, hvor han tillot tidligere lensmann Leif Rustgaard å opptre som prosessfullmektig for Lindorff, som i sin tur opptrådte som prosessfullmektig for advokatfirmaet Schjødt. Det fantes ingen prosessfullmakt fra Schjødt til Lindorff, og om nå en slik fullmakt har eksistert, så har den ikke hjemlet en overdragelse av fullmakt til Rustgaard, og om det nå eksisterte en slik fullmakt – hvilket er høyst usannsynlig – så ble den aldri forelagt Nore og Uvdal forlikråd (ikke ble den avkrevd heller). Rustgaard opptrådte dermed uten fullmakt i ovennevnte sak mot meg, med aksept fra Aasen. Sak F2006-066716 er således en nullitet og skal oppheves. Saken skal deretter avvises fra retten idet saksøker ikke har møtt. Uavhengig av sakens endelikt peker dette faktum i retning av at Aasen ikke bryr seg om loven, samt at han synes å være mer tilbøyelig til å akseptere urett fra Lindorff enn å beskytte

mine lovbestemte rettigheter. Sistnevnte kommer igjen klart frem i og med at Aasen også i herværende sak har akseptert Rustgaards "representasjon" uten å ha avkrevd han en lovlig prosessfullmakt den 15. desember 2009.

Habilitetsspørsmålene skal avklares og avgjøres før saken kan fortsette. Dette var Aasen kjent med, like fullt valgte han å bryte loven ved at han underslo mitt prosesskrift av 9. desember 2009 hvor han derved kunne slå fast at det ikke forelå innsigelser mot forliksrådets habilitet.

Jeg viser for øvrig til samme prosesskrift hvor det også er reist habilitetsinnsigelse mot forliksrådets sekretariat; nemlig politiet. Også denne habilitetsinnsigelsen er underslått av Aasen. Underslag av dokumenter i forbindelse med utøvelse av dommergjerning er en straffbar handling, jf strl §110.

Utredning av omkostninger Tvl §20-12

Jeg krever at staten utreder de kostnadene jeg har hatt med saken som følge av alvorlige feil ved behandlingen i forliksrådet, jf Tvl §20-12.

Påstand

Som følge av en lite gjennomtenkt ordning (i den nye tvisteloven) mht rettsmidler over forliksrådets avgjørelser, legges det ned følgende påstand:

1. Forliksrådets behandling er i strid med EMK art. 6
2. Forliksrådets dom av 15. desember 2009 oppheves.
3. Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger

Subsidiært

1. Forliksrådets behandling er i strid med EMK art. 6
2. Advokatfirmaet Haavind Vislie AS' krav avvises
3. Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger

* * *

Denne stevning er utstedt i tre eksemplarer. Dersom tingretten ikke aksepterer stevningen ber jeg om at dette blir meddelt meg umiddelbart og senest samme dag som tingretten mottar stevningen.

Jeg minner for øvrig om at tingretten er inhabil til å behandle saken, jf Borgarting lagmannsretts kjennelser mot Stein Husby av 29. mars 2007 og 24. juni 2009, og ber om at spørsmålet om habilitet blir overlatt lagmannsretten, jf dl §117.

Sign.

Arne Trondrud

Kopi: Borgarting lagmannsrett

DRAMMEN TINGRETT**KJENNELSE**

Avsagt: 21.04.2010 i Drammen tingrett,
Saksnr.: 10-012575TVI-DRAM
Dommer: Dommerfullmektig m/alm. bem. Andreas M. Kravik
Saken gjelder: Anke over forliksrådets dom

Arne Trondrud

mot

Advokatfirmaet Haavind AS

Leif Rustgaard

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

KJENNELSE

Den 15. desember 2009 avsa Nore og Ulvdal forliksråds fraværslutning med slik slutning:

Arne Trondrud dømmes til innen to – to – uker fra dommens forkynning å betale til Advokatfirmaet Haavind AS kr 66 215,35

- *med tillegg av avtalt rente av hovedkrav til betaling skjer*
- *med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd av utenrettslige inndrivelseskostnader til betaling skjer.*

Ved stevning til Kongsberg tingrett av 19. januar 2010 påanket Arne Trondrud forliksrådets avgjørelse. Ankegrunnlagene er hovedsakelig at det forelå en rekke grove feil ved forliksrådets behandling av saken, blant annet underslag av dokumenter, tilbakeholdelse av dokumenter og innhabilitet hos forliksrådets medlemmer.

I ovennevnte stevning ble det nedlagt følgende påstand:

1. *Forliksrådets behandling er i strid med EMK artikkel 6.*
2. *Forliksrådets dom av 15. desember 2009 oppheves.*
3. *Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger.*

subsidiært

1. *Forliksrådets behandling er i strid med EMK artikkel 6.*
2. *Advokatfirma Haavind Vislie AS' krav avvises.*
3. *Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger.*

Ved Borgarting lagmannsretts beslutning av 5. mars 2010 ble saken overført til Drammen tingrett.

I rettens brev av 12. mars d.å. ble Trondrud anmodet om endre påstanden slik at tidligere dom ble anmodet overprøvd. Retten henviste til tvisteloven § 9-2 (4) og bestemmelsen om forenklet stevning.

I brev av 26. mars d.å. endret Trondrud påstanden til

1. *Forliksrådets behandling er i strid med EMK artikkel 6.*
2. *Forliksrådets dom av 15. desember 2009 oppheves og saken henvises til habilt forliksråd.*
3. *Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger.*

Som begrunnelse for påstanden viste Trondrud til at det heftet saksbehandlingsfeil ved forliksrådets avgjørelse som var i strid med EMK artikkel 6, slik at dommen måtte oppheves.

Retten tilskrev Trondrud på nytt den 30. mars d.å. Brevet hitsettes i sin helhet:

Det vises til Deres brev av 26. mars 2010 og rettens forutgående brev av 12. mars 2010.

Av tvisteloven § 6-14 følger hvilke rettsmidler som kan anvendes mot dommer avsagt i forliksrådet. Bestemmelsens første ledd foreskriver at forliksrådets dommer overprøves ved søksmål til tingretten. Hvis saken bringes inn for tingretten, skal den behandles videre og avgjøres der. Den skal ikke kunne vises tilbake til videre behandling i forliksrådet.

Av dette følger at forliksrådets beslutninger om saksbehandlingen ikke kan angripes særskilt. I stedet er De henvist til å påstå at tingretten foretar en fullstendig fornyet realitetsprøving av saken.

Med bakgrunn i ovenstående anmodes De om å endre påstanden til at tidligere dom ønskes overprøvd. De gis frist til 12. april 2010.

Dersom påstanden ikke endres, vil saken kunne avvises.

I prosesskriv av 12. april 2010 har Trondrud opprettholdt påstanden slik den lød i forutgående ovennevnte prosesskriv.

Retten vurdering

Tvisteloven § 6-14 fastsetter hvilke rettsmidler som kan anvendes mot dommer avsagt i forliksrådet. Bestemmelsens første ledd foreskriver at forliksrådets dommer overprøves ved søksmål til tingretten. Således er den klare hovedregel at overprøving av forliksrådets dommer som hovedregel skal skje i form av en full ny realitetsbehandling. Bestemmelsens andre ledd litra a og b gir uttømmende anvisning på hvilke av forliksrådets avgjørelser som kan påankes særskilt. Det er på det rene at ingen av bestemmelsene er aktuelle i herværende sak. At § 6-14 uttømmende angir hvilke av forliksrådets avgjørelser som kan påankes, er for øvrig også lagt til grunn i juridisk teori, jf. Tore Schei m.fl., *Tvisteloven*, side 337 flg.

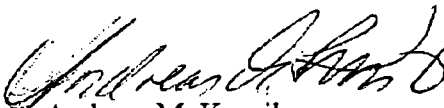
Av lovens system følger at det ikke kan gjøres særskilte angrep mot forliksrådets avgjørelser om saksbehandlingen. I slike situasjoner må en misfornøyd part bringe saken inn for tingretten med krav om full overprøving.

Trondruds anke over forliksrådets saksbehandling må etter dette avvises, jf. tvisteloven § 6-14 (1) og (2).

SLUTNING

Sak nr. 10-012575TVI-DRAM avvises.

Retten hevet

Andreas M. Kravik
Dømmerfullmektig m/alm. bem.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rett kopi bekreftes

Drammen tingrett

Sign.: .....

Arne Trondrud
3630 Rødberg

Norges Høyesterett
Postboks 8016 Dep.
0030 Oslo

Rødberg 29. november 2012

B E G J Æ R I N G   O M   G J E N Å P N I N G

TIL

NORGES HØYESTERETT

Saksnummer : 2010/1818

Saksøker : Arne Trondrud
3630 Rødberg

Prosessfullmektig : Egen

Saksøkt : Advokatfirmaet Haavind
Postboks 359 Sentrum
0101 Oslo

Prosessfullmektig : Egen

Saken gjelder : Gjenåpning, og oppheving av tidligere avgjørelser

* * *

1. Innledning

15. desember 2010 avsa Høyesteretts ankeutvalg kjennelse med slik slutning:

Anken forkastes

I sakskostnader for Høyesterett betaler Arne Trondrud til Advokatfirmaet Haavind AS 7 500 - syvtusenfemhundre - kroner inne 2 - to - uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Saken begjæres herved gjenåpnet, hvoretter forliksrådets, tingrettens og lagmannsrettens avgjørelser påstås opphevet, på følgende grunnlag.

2. Sakens faktiske sider

Lars Inge Enerstvedt satt som én av tre dommere under Nore og Uvdal forliksråds behandling av herværende sak (F2009-093317). Avgjørelsen ble fattet 15. desember 2009.

Under ankebehandlingen i lagmannsretten høsten 2010, ble jeg kjent med at forliksrådsmedlem Enerstvedt var ansatt i Statens naturoppsyn med begrenset politimyndighet på samme tidspunkt som han satt og dømte i herværende sak. Jeg ble altså gjort kjent med at Enerstvedt satt som dømmende myndighet samtidig som han innehadde utøvende myndighet.

Påstanden om at Enerstvedt innehadde begrenset politimyndighet da han den 15. desember 2009 medvirket i rettslig avgjørelse mot meg, dokumenteres gjennom vedlagte avisartikkel fra Bergens Tidende, datert 18. september 2005 ("*Stort oppbud av jaktpoliti*"), samt kopi av Statens naturoppsyns oversikt over lokalavdelingen SNO Rødberg, av 22. november 2012. I store deler av denne perioden, har Enerstvedt i tillegg opptrådt som dommer i Nore og Uvdal forliksråd.

Før jeg fikk avklart spørsmålene jeg hadde omkring Enerstvedts stilling i oppsynet, avsa Borgarting lagmannsrett kjennelse i saken.

Anførselen omkring Enerstvedts stilling som både utøvende og dømmende myndighet ble følgelig første gang fremsatt for Høyesterett i min anke av 18. oktober 2010. Det er uklart hvorvidt Høyesterett har tatt stilling til anførselen.

3. Sakens rettslige sider

Domstoloven gjør rede for hvem som kan sitte og dømme i et forliksråd. Personer med politimyndighet (eksempelvis polititjenestemenn) eller personer med begrenset politimyndighet (eksempelvis Statens oppsynsmenn), kan ikke velges og kan heller ikke ta sete som dommere, jf domstoloven § 71 (5), samt rettspraksis, jf Rt-2009-1681, LH-2010-021173, LH-2010-046248.

Det er et uomtvistet faktum at Enerstvedt var ansatt i Statens naturoppsyn og besatt utøvende myndighet da han den 15. desember 2009 – som dommer i Nore og Uvdal forliksråd – avsa fraværdom i sak F2009-093317. Som følge av sin stilling i staten, kunne Enerstvedt etter loven verken velges eller gjøre tjeneste som dommer, og saken begjæres gjenåpnet på dette grunnlag, jf tvl § 31-3, første ledd, litra a.

4. Påstand

Med alle forbehold nedlegges følgende påstand:

1. Sak 2010/1818 gjenåpnes.
2. Nore og Uvdal forliksråds (F2009-093317), Drammen tingretts (10-012575TVI-DRAM), og Borgarting lagmannsretts (10-136524ASK-Borg/04) avgjørelser oppheves.
3. Saken henvises til habilt forliksråd.

* * *

Denne begjæring er utstedt i tre eksemplarer.

Med hilsen

Sign.

Arne Trondrud

Stort oppbud av jaktpoliti

Rundt 1000 uniformerte oppsynsfolk fra Statens Naturoppsyn og frivillige organisasjoner passer på lov og orden under årets høstjakt.

AV: NTB

Publisert: 18.sep. 2005 11:25 Oppdatert: 18.sep. 2005 11:48

Jaktpolitiet har begrenset politimyndighet. Mindre forseelser kan føre til tilsnakk eller bli oppgjort på stedet, men mange saker blir anmeldt og kan ende med høye bøter, bortfall av jaktrett og i de verste tilfellene ubetinget fengsels. I høst er det spesiell fokus på bruk av forbudte blyhagl under rypejakta. 5000 kroner er boten for å bruke slike hagl.

- Stort sett er jegerne lovlydige, men det er alltid noen få som ødelegger, sier Jostein Sandvik i Statens Naturoppsyn til NTB. Han forteller at Naturoppsynet har mellom 700 og 800 saker som ender med anmeldelse hvert år. Mange av disse sakene er knyttet til fiske og motorferdsel i utmark, men en andel også til jakt.

Ett skudd - tre dyr

På Skjåk var det en jeger som skjøt tre dyr på ett skudd i høst. Denne saken er anmeldt. Skudd inn i en villrein flokk, skudd mot dyr i bevegelse og skudd mot utrygg bakgrunn blir slått hardt ned på av jaktpolitiet.

Enkelt er det ikke alltid å være jeger:

Den erfarne villreinjegeren Tord Magnus Tordhol fra Lora i Lesja kommune kom ut for et ubehagelig tilfelle i høst. Han hadde bare en reinsbukk igjen på kvoten sin. Da han skjøt bukken, traff han en kalv også. Det viste seg at kulen hadde gått gjennom bukken, slått ned i en stein og gått som en rikosjett mot kalven. Jaktpolitiet var på plass kort tid etter.

I kalven fant Kathrin Aslaksby fra Statens Naturoppsyn beviset på rikosjett i form av en deformert kule. Et annet jaktlag overtok kalven, og selv om andre jegere kunne bevitne at Tordhol løste bare ett skudd på en forsvarlig måte, måtte Kathrin Aslaksby gjøre jobben sin og lage en rapport om saken som et ureglementert tilfelle.

Lovlydige

Hun sier at jegere flest både er hyggelige og lovlydige. Mye dårlig skyting har hun heller ikke sett i løpet av sin syvdagers periode som jaktoppsyn under årets villreinjakt.

Hun er blant svært få kvinner i jobben som jaktpoliti, og har trålet fjellet over store områder i høst, opptil fire-fem mil daglig. Litt av en overgang fra arbeidet hennes ellers i året. Hun arbeider fast i kystoppsynet, der oppsyn med naturvernreservater og lakseoppsyn inngår.

- Jeg liker å gå i fjellet, og det er en forutsetning i denne jobben. Det blir ofte 10-12 timer lange dager. Men jobben består ikke bare i kontroll. Det er like mye veiledning og bistand. Det gjør jobben hyggelig, sier hun.

Krypskyting

På det største villreinområdet i Norge, Hardangervidda, har det heller ikke vært mye ureglementert under årets villreinjakt.

- Vi har ett tilfelle der det er mistanke om tjuvjakt. Dette tilfellet blir nå etterforsket, sier lederen av Ops-sentralen på Hardangervidda, Lars Inge Enerstvedt. Denne sentralen dekker syv villreinområder, og det var i Norefjell at tilfellet av mulig tjuvjakt ble oppdaget.

- Vi har ellers hatt en del saker der ureglementerte forhold er oppgjort på stedet. Først og fremst gjelder det at jegere har glemt å ta med våpenkortet sitt, sier Enerstvedt.

Typiske saker som blir oppgjort på stedet er glemte kort. – Jegere glemmer av og til både våpenkort, jegeravgiftskort, bevis på jegerprøve og oppskyting og kvotekort. Glemte våpenkort har ofte endt med anmeldelse, sier Jostein Sandvik.

© Schibsted Norge Digital

Hentet fra Internett 22. november 2012

SNO Rødberg

Naturoppsyn Hardangervidda.
Naturoppsyn Trillemarka mm.

Ansatte

Lars Inge Enerstvedt

Mobil: 911 52 291
Tlf: 32 74 46 85
E-post: [Send e-post](#)

Håvard Kjøntvedt

Mobil: 958 05 333
E-post: [Send e-post](#)

Oppsynsområdet

SNO Rødberg har i samarbeid med SNO Skinnarbu og SNO Eidfjord ansvar for naturoppsyn i Hardangervidda nasjonalpark. SNO Rødberg har også ansvar for naturoppsynet i Trillemarka Rollagsfjell naturreservat og Skrim Sauheradsfjella naturreservat. I tillegg har SNO Rødberg ansvaret for de øvrige verneområdene i Buskerud fylke.

Arbeidsoppgaver

SNO Rødberg har som oppgave å drive naturoppsyn med hjemmel i lov om statlig naturoppsyn innenfor sitt oppsynsområde. Formålet er å ivareta nasjonale miljøverdier og forebygge miljøkriminalitet. Mer konkret medfører dette kontroll av bestemmelsene gitt i Friluftsløven, Naturvernloven, Motorferdselloven, Kulturminneloven, Viltloven, Laks og innlandsfiskloven og deler av Forurensningsloven. Oppsynet driver også veiledning og informasjon, samtidig som det kan drive skjøtsels-, registrerings- og dokumentasjonsarbeid.

SNO Rødberg har fokus særlig retta på trua og sårbare arter, motorferdsel, jakt, fiske og ferdsl. Registrering av for eksempel store rovdyr, villrein og rovfugl er også viktige oppgaver. Kontoret har utført en del oppgaver innen informasjonsarbeid, og har stått for utgivelse av flere informasjonsbrosjyrer knyttet til motorferdselsloven, villreinjakt og ryddeaksjoner.

I tillegg til Hardangervidda nasjonalpark har kontoret også ansvar for naturoppsyn i større verneområder som Skaupsjøen / Hardangerjøkulen landskapsvernområde og Fødalen landskapsvernområder. Til sammen har kontoret ansvar eller delvis ansvar for 1 nasjonalpark, 2 store barskogreservater og 144 andre verneområder.

SNO Rødberg løser deler av sine oppsynsoppgaver gjennom tjenestekjøp fra Hardangervidda Fjelloppsyn AS, som utfører en god del naturoppsyn i Hardangervidda nasjonalpark og flere mindre verneområder i regionen.

NORGES HØYESTERETT

Den 8. januar 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Stabel, Matheson og Kallerud i

HR-2013-00030-U, (sak nr. 2012/2015), sivil sak, begjæring om gjenåpning:

Arne Trondrud

mot

Advokatfirmaet Haavind AS

(advokat Ola Brekken)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

Arne Trondrud har begjært gjenåpning av Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse 15. desember 2010 i sak nr. 2010 (HR-2010-02151-U) mot Advokatfirmaet Haavind AS, hvor anke over Borgarting lagmannsretts kjennelse 10. september 2010 i sak nr. 10-127550ASK-BORG/04 ble forkastet.

Høyesteretts ankeutvalg finner enstemmig at grunnlaget for begjæringen om gjenåpning åpenbart er utilstrekkelig. Begjæringen blir derfor å forkaste uten videre behandling i medhold av tvisteloven § 31-9.

S L U T N I N G :

Begjæringen om gjenåpning forkastes.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Ingse Stabel
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift:

Sone Jacobsen

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

FULLMAKT (Regel 36 i Domstolens Regelverk)

Undertegnede, ARNE TRONDTRUD
3630 RØDBERG
(klagerens navn og adresse)

gir med dette FURIST, HERMAN F. BERGE,
PRIVAT MAIL BAG #50, NUKU'ALOFA, LONGA -
665 RUE DE NEUDORF, L-2220 LUXEMBOURG
(Fullmaktsinnehaverens navn, adresse og yrkesbetegnelse)

fullmakt til å opptre på mine vegne under saksgangen ved Den europeiske menneskerettighetsdomstol, og under all videre saksgang fundert på Den europeiske menneskerettighetskonvensjon, i tilknytning til min klage i henhold til Konvensjonens artikkel 34, rettet mot

NORGE
(innklaget stat)

den 27. JUNI 2013
(dato for innsending av klagen)

RØDBERG 27/6-13
(sted og dato)

Arne Trondrud
(klagerens underskrift)

Jeg godkjenner med dette ovenstående avtale

He Berge